

نویسنده: دانیل وارنر (Daniel Warner).
منبع و تاریخ نشر: کونتر پانچ «2022-06-16».
برگردان: پوهندوی دوکتور سیدحسام «مل» .

محمد بن سلمان و پوتین: چرا با یکی صحبت کنیم و نه با دیگری؟

MBS and Putin: Why Talk to One and Not the Other?

منبع عکس: Kremlin.ru – CC BY 4.0 :

پرزیذ نت **با ید ن** با دو تصمیم مواجه است: **اولین** تصمیم این است که آیا در تا بستان امسال برای دیدار با ولیعهد **محمد بن سلمان (MBS)** به عربستان سعودی برود تا تلاش کند او را برای افزایش تولید نفت کشورش متقاعد کند. **دوم** این است که آیا با ید او مستقیماً با **ولادیمیر پوتین** برای پایان دادن به جنگ در **اوکراین** صحبت کند یا

خیر؟! هیچ یک از این دو تصمیم تا هنوز با پیش دستی کردن یکی از آنها رسماً شناسایی نشده است. . ولی بهر صورت این یک ضرورت برای ملاحظات بسیار بزرگتر است.

بحث ویا دلیل سفر به عربستان واضح است یعنی که با افزایش قیمت نفت، تورم فزاینده و انتخابات میان دوره‌ای در ماه نوامبر، برای **بایدن** و دموکرات‌ها ضروری است که تولید نفت جهان را افزایش دهند تا عرضه بتواند به تقاضا پاسخ دهد و قیمت را در پمپ کاهش دهد. پیش‌فرض پشت ویا متعاقب این سفر این است که اگر عربستان تولید نفت خود را افزایش دهد، عرضه جهان افزایش می‌یابد، قیمت‌ها کاهش می‌یابد، تورم کاهش می‌یابد و دموکرات‌ها شانس بیشتری در انتخابات نوامبر خواهند داشت.

دلایل مخالفت با این دیدار نیز آشکار است یکی از مدیران خاورمیانه در دیده بان حقوق بشر گفت: دیدار با **محمد بن سلمان** بدون تعهدات حقوق بشری، رهبران سعودی را که معتقدند هیچ عواقبی برای نقض فاحش حقوق بشر وجود ندارد، تبرئه می‌کند. **بایدن** در طول مبارزات انتخاباتی خود در سال 2020 گفته بود که او به دنبال این خواهد بود که عربستان سعودی را "منزوی یا به حاشیه راند". وی تصریح کرد که "ارزش اجتماعی بسیار کمی در دولت فعلی عربستان سعودی وجود دارد".

ارتباط بین ولیعهد و قتل **جمال خاشقجی**، مقاله نویسی در روزنامه واشنگتن پست، و همچنین جنایات جنگی عربستان سعودی در یمن مستند شده است. علاوه بر بحث حقوق بشر، هیچ تضمینی وجود ندارد که افزایش تولید نفت توسط عربستان سعودی یا سایر اعضای اوپک باعث کاهش قیمت گاز و کاهش تورم شود.

بایدن در پاسخ به سؤالی درباره سفر قریب الوقوع اش به عربستان سعودی علیرغم سوابق ضعیف عربستان سعودی در زمینه حقوق بشر، در مورد استراتژی کلی خود برای برقراری صلح در خاورمیانه پاسخ داد: «من نظر خود را در مورد حقوق بشر بعنوان رئیس جمهور ایالات متحده، تغییر نمی‌دهم، کار من این است که اگر بتوانم صلح را بیاورم و این چیزی است که من سعی خواهم کرد انجام دهم».

کارین ژان پیر (Karine Jean Pierre)، سخنگوی کاخ سفید، بحث صلح **بایدن** را تکرار کرد. او گفت: پرزیدنت **بایدن** «بر انجام کارها برای مردم آمریکا متمرکز است. اگر او تشخیص دهد که تعامل با یک رهبر خارجی به نفع ایالات متحده است و چنین تعاملی می‌تواند نتایجی را به همراه داشته باشد، این کار را انجام خواهد داد. شکی نیست که منافع مهم با عربستان سعودی در هم تنیده شده است.» و رئیس جمهور پادشاهی عربستان سعودی را به عنوان یک شریک مهم در انبوهی از ابتکاراتی که ما در حال کار بر روی آنها در منطقه و در سراسر جهان هستیم می‌بیند.

استدلال دولت برای دیدار **بایدن** و **ام بی اس** این است که این دو به نفع صلح و صلح خاورمیانه «در سراسر جهان» هستند. به گفته تیم **بایدن**، صلح کلی و همچنین افزایش تولید نفت، سابقه هولناک حقوق بشری رهبر سعودی را تحت تأثیر قرار داده است.

اگر «پریا یا انزوا» اصطلاحی بود که **بایدن** برای توصیف **محمد بن سلما** در طول مبارزات انتخاباتی خود استفاده کرد و سپس نظرش را تغییر داد، و اما در مورد دیدگاه رئیس جمهور درباره **ولادیمیر پوتین** چطور؟ اگر تیم **بایدن** دیدار رو در رو با **محمد بن سلمان** را گامی مثبت برای افزایش تولید نفت و کاهش تنش‌ها در خاورمیانه می‌داند، مطمئناً نیاز مبرم تری به برگزاری یک نشست دیگر **با یدن** و **پوتین** برای توقف کشتار روبه افزایش در **اوکراین** نیز وجود دارد. تحویل غلات اما آخرین و تنها نشست سران این دو، در ژنو در 16 ژوئن 2022، به نتایج مشخصی منجر نشد. برعکس؛ هشت ماه بعد، نیروهای روسیه به **اوکراین** حمله کردند. بدیهی است که **پوتین** به اندازه کافی تحت تأثیر **بایدن** قرار نگرفت که بتواند برنامه‌های خود برای حمله به **اوکراین** را تغییر دهد. در حال حاضر هیچ اشاره‌ای به برگزاری جلسه بعدی نشده است.

اگر **بایدن** نتواند با **پوتین** صحبت کند، چه کسی می‌تواند؟ امیدبخش‌ترین نامزد، **امانوئل مکررون**، رئیس جمهور فرانسه است. بر اساس گزارش‌ها، مکررون از ماه دسامبر تا کنون صد ساعت مکالمه تلفنی با رئیس جمهور روسیه داشته است. به چه سود؟ در حالی که این گفتگوها ممکن است تصویر **ماکرون** را به عنوان یک رهبر بین‌المللی لیگ بزرگ تقویت کرده باشد، جنگ در **اوکراین** همچنان ادامه دارد.

بنابراین پرزیدنت **بایدن** در نظر دارد به نفع صلح خاورمیانه و صلح "در سراسر جهان" با **MBS** دیدار کند، اما هیچ اشاره‌ای به پیگیری نشست **ژنو** به نفع صلح در **اوکراین** نشده است. **با یدن** همچنین برای افزایش عرضه نفت با **MBS** ملاقات خواهد کرد، اما او مایل به دیدار با **پوتین** برای افزایش غلات نیست. مشکلات صلح و نفت نادیده گرفته می‌شود (من از استفاده ویا بکا ربرد از نام **ترامپ** حتی با یک T نیز کوچک اجتناب می‌کنم (نقض حقوق بشر در حالی که بحث مستقیم با **پوتین** برای صلح و غلات امکان‌پذیر نیست).

سوال اساسی ارزش صحبت کردن است. هر پیشنهادی برای ملاقات مجدد **بایدن** با **پوتین** خاطرات گفتگوهای **نویل چمبرلین** نخست‌وزیر بریتانیا با **هیتر** در سال 1938 را زنده می‌کند. مماشات مورد توافق در **مونبخ** هیچ تأثیر مثبتی در توقف جنگ جهانی دوم نداشت. **ماکرون** در همین راستا مورد انتقاد قرار می‌گیرد. **بایدن** مطمئناً به خاطر پیشنهاد اجلاس دوم مورد سرزنش قرار خواهد گرفت.

برای تیم **بایدن**، گفتگو با **MBS** قابل قبول است. صحبت با **پوتین** نیست. آیا این واقعیت که نقض حقوق بشر توسط **پوتین** فاحش‌تر است منطق پشت این است؟ آیا شواهدی مبنی بر اینکه وضعیت **اوکراین** از نظر انسانی مخرب‌تر از قیمت نفت یا پیشرفت اندک در صلح خاورمیانه است دلیل کافی برای تلاش برای بحث نیست؟

تیم **بایدن** استدلال خواهد کرد که هیچ نتیجه مثبتی از مذاکره با **پوتین** نمی‌بینند. شکست نشست **ژنو** نقطه مرجع آنها خواهد بود، همانطور که تلاش‌های شکست خورده **مکررون** از طریق مکالمات تلفنی با **پوتین** خواهد بود. در حال حاضر، فقط مستبدانی مانند **رجب طیب اردوغان** از ترکیه و **الکساندر لوکاشنکو** از **بلاروس** دعوت‌کننده مذاکرات صلح بزرگ بوده‌اند.

سفر برنامه ریزی شده پرزید نت **با یدن** برای ملاقات با محمد بن سلمان (MBS) سوالات جدی در مورد معیارهای تصمیم گیری برای صحبت با چه کسی ایجاد می کند. به گفته **چرچیل**، اگر «فک فک همیشه بهتر از جنگ است»، در این صورت نوعی از ارتباط **با یدن** با روسیه باید در کار باشد. اگر صحبت با ناقض حقوق بشر مانند MBS قابل قبول تلقی شود زیرا به نفع عمومی است، صحبت مستقیم با **ولادیمیر پوتین** از این منظر پیروی می کند.

چند سطر در مورد نویسنده :

دانیل وارنر نویسنده کتاب «اخلاق مسئولیت در روابط بین الملل» است (لین رینر . او در ژنو زندگی می کند)

----- **با تقدیم احترامات «2022-06-16»**